

Budoucnost pro Ameriku a 18. července 2020 – číslo čtyři

Jeff Pippenger

2023-09-19

1863

Poselství Danielových kapitol osm a devět, které jsou znázorněny řekou Ulaj, bylo odpečetěno roku 1798. Proroctví osmé kapitoly bylo v kapitole deváté vyloženo Gabrielem, avšak teprve poté, co Daniel přednesl modlitbu, která je považována za jednu z nejvýznamnějších lidských modliteb v Bibli. V této modlitbě Daniel uvádí, že rozpoznal, že zpusťošení Jeruzaléma potrvá sedmdesát let podle toho, co našel v knize Jeremiášově.

V prvním roce Dareia, syna Ahasverova, z rodu Médů, jenž byl ustanoven králem nad říší Chaldejců, v prvním roce jeho kralování jsem já, Daniel, porozuměl z knih počtu let, o nichž se stalo slovo Hospodinovo k proroku Jeremjášovi, že se má naplnit sedmdesát let zpusťošení Jeruzaléma. Daniel 9,1.2.

Jeremiáš rovněž uvedl, že na konci oněch sedmdesáti let Belšasar zemře, když Kýros, vojevůdce Dareia, dobyde Babylon.

A celá tato země bude pustinou a předmětem zděšení; a tyto národy budou sloužit králi babylónskému sedmdesát let. A stane se, až se naplní sedmdesát let, že potrestám krále babylónského i onen národ, praví Hospodin, pro jejich nepravost, i zemi Chaldejců, a obrátím ji v pustiny věčné. Jeremjáš 25,11.12.

Daniel také rozpoznal, že sedmdesát let zpusťošení bylo naplněním proroctví zaznamenaného Mojžíšem.

Ano, všechen Izrael přestoupil tvůj zákon tím, že se odvrátil, aby neuposlechl tvého hlasu; proto se na nás vylila kletba i přísaha, která je zapsána v zákoně Mojžíše, služebníka Božího, protože jsme proti němu zhřešili. A potvrdil svá slova, která mluvil proti nám a proti našim soudcům, kteří nás soudili, tím, že na nás uvedl veliké zlo; neboť pod celým nebem se nestalo nic takového, jako se stalo nad Jeruzalémem. Jak je psáno v zákoně Mojžíšově, přišlo na nás všechno toto zlo; avšak neprosili jsme Hospodina, svého Boha, abychom se odvrátili od svých nepravostí a porozuměli tvé pravdě. Daniel 9:11–13.

„Přísaha“, kterou Izrael porušil a která přivodila „kletbu“, byla oněch „sedm časů“ z Leviticus dvacet šest. Slovo přeložené jako „sedm časů“ v Leviticus dvacet šest je totéž hebrejské slovo, které je v Daniel devět přeloženo jako „přísaha“. Mojžíšova přísaha, vyjádřená slovem přeloženým jako „sedm časů“, je prvním časovým proroctvím, které objevil William Miller, a byla prvním z jeho základních pravd, jež byly v roce 1863 odloženy stranou. William Miller představoval Eliáše a to je potvrzeno Duchem proroctví.

„Tisíce byly přivedeny k tomu, aby přijaly pravdu kázanou Williamem Millerem, a služebníci Boží byli vzbuzeni v duchu a moci Eliášově, aby hlásali toto poselství.“ Rané spisy, 233.

Roku 1863 milleritské hnutí skončilo, když ti, kteří dříve byli součástí tohoto hnutí, založili církev adventistů sedmého dne. Když začali jako církev, hnutí skončilo. Skončilo tehdy, když zabili Mojžíše, jak je to znázorněno v „sedmi dobách“ Leviticu dvacet šest, a když zároveň zabili Eliáše, posla, který hnutí předložil Mojžíšovu „přísahu“. Mojžíš i Eliáš byli oba zabiti roku 1863 a neměli být vzkříšeni až do doby po 11. září 2001, kdy Bůh přivedl hnutí Future for America zpět ke starým stezkám.

Future for America rozpoznalo 11. září 2001 jako příchod třetího běda a to, co potvrzuje, že útok islámu z 11. září byl tímto ztotožněn, jsou dějiny prvních dvou běda, jak je určili milerité a jak jsou výslovně znázorněny na obou pionýrských grafech z let 1843 a 1850. Tím, že se Pán vrátil k mileritské historii, aby potvrdil novodobou úlohu islámu, pak otevřel porozumění hnutí Future for America ohledně „sedmi časů“ z Leviticu 26, které jsou graficky znázorněny na obou grafech ve středním sloupci. A na obou grafech je středem středního sloupce kříž. Když Bůh vedl při vytvoření obou Chabakukových tabulí, postaral se o to, aby „přísaha“ Mojžíše, „sedm časů“ z Leviticu 26, byla středem všech ostatních prorockých znázornění a aby na obou tabulích byl Kristus umístěn v samotném středu.

To se shodovalo s časovým obdobím uvedeným v jiném proroctví, které Gabriel vyložil v deváté kapitole Daniela a které určilo, že Kristus potvrdí smlouvu s mnohými na jeden týden.

A upevní smlouvu s mnohými na jeden týden; a uprostřed toho týdne zastaví oběť i přídavnou oběť, a pro rozšíření ohavností učiní jej pustým, až do dovršení, a to, což jest určeno, bude vylito na zpusť. Daniel 9,27.

Prorocký týden představuje dva tisíce pět set dvacet symbolických dnů a proroctví, které Gabriel vykládal, určovalo, že uprostřed neboli ve středu těchto dvou tisíc pěti set dvaceti symbolických dnů bude Kristus ukřižován. Kristus je středem „dvaceti pěti dvaceti“ na obou Abakukových tabulích a také týdne, v němž s mnohými potvrdil smlouvu.

V roce 1863 vznikl adventismus jako církev a milleritské hnutí, které bylo zmocněno duchem Eliášovým, bylo usmrceno. Milleritské hnutí rozumělo tomu, že v kontextu sedmi církví ve Zjevení byli církví filadelfskou. Ti, kteří se od nich po Velkém zklamání roku 1844 oddělili, byli poté označeni za laodicejské. Roku 1856 zahájil James White v Review and Herald sérii článků, v nichž poukazoval na to, že hnutí, které začalo jako Filadelfie, se stalo Laodiceou a že členové mají tehdy hledat lék nabídnutý laodicejské církvi. V téže roce v téže publikaci James White uveřejnil sérii článků, které napsal Hiram Edson o proroctví o dvou tisících pěti stech dvaceti letech z Leviticu dvacet šest. Tyto články nebyly nikdy dokončeny.

Když Pán po 11. září 2001 vedl hnutí Future for America zpět ke starým stezkám, byly znovu objeveny články od Edsona a poprvé v dějinách byla obě období dvou tisíc pěti set dvaceti let rozpoznána jako dvě kletby. Jedna proti severním deseti kmenům a druhá proti jižním dvěma kmenům. Miller rozpoznal sedm časů namířených proti jižnímu království Judy, avšak Edson

rozpoznal sedm časů namířených proti severnímu království Izraele. Future for America pochopilo, že obojí má být uplatněno. Když jsou obě rozptýlení spojena, vydávají prorocké světlo, které Miller ani Edson nikdy nerozpoznali.

Když Pán po roce 2001 navrátil Future for America na staré stezky, „přísaha“ Mojžíšova znovu ožila a postavila se na své nohy. Poselství spojené s touto „přísahou“ bylo tehdy předkládáno posly třetího anděla tak, jak bylo předkládáno a předobrazeno posly prvního anděla. Future for America bylo hnutím, které hlásalo poselství představované „Mojžíšem“ v moci „Eliášově“, a Eliáš zřetelně vydával svědectví Mojžíšovo až do závěru série přednášek nazvané Habakukovy tabule, která byla dokončena kolem roku 2012. Když tato série přednášek skončila, šelma z bezedné propasti vystoupila, aby vedla válku proti Mojžíšovi a Eliášovi. Toto válčení započalo tehdy, když se Future for America rozhodlo zastavit dílo, které konalo od roku 1996, a zahájit školu, kterou ve své pýše nazvalo Škola proroků. Lepší by bylo bývalo nazvat tuto školu školou falešných proroků!

Chaos a zmatek, které nastaly, když škola začala dovolovat těm, kteří nikdy nebyli Pánem potvrzeni jako Jeho poslové, aby předkládali své vlastní myšlenky, skončily smrtí Future for America dne 18. července 2020. V tom okamžiku byli Mojžíš a Eliáš zabiti na ulicích.

A až dokončí své svědectví, šelma, vystupující z propasti, povede proti nim válku, přemůže je a usmrtí je. A jejich mrtvá těla budou ležet na ulici toho velikého města, které se duchovně nazývá Sodoma a Egypt, kde byl také ukřižován náš Pán. Zjevení 11,7.8.

Svědectví, které je důvěryhodné, je svědectví, jež skončilo na závěru série nazvané Habakukovy tabule. Poté zaútočila šelma. Nemám nejmenší tušení, kdo sleduje tyto současné články, avšak předpokládám, že se to skládá stejnou měrou z nepřátel Future for America jako z těch, kteří se dosud snaží vyrovnat se zklamáním z 18. července. Proto očekávám, že ti, kteří spadají do kategorie, již vymezují jako nepřátele, poukážou na to, jak se jim tato aplikace prorockých dějin jeví jako účelová ve vlastní prospěch. Budiž. Času je příliš málo na to, abychom předstírali, že dějiny Future for America nejsou zřetelně označeny jako hnutí, které bylo předobrazeno milleritským hnutím, a je ho příliš málo na to, abychom předstírali, že vadný laodicejský lidský posel, jenž byl vzbuzen, aby v tomto hnutí vyšel do čela, nebyl předobrazem Williamem Millerem.

Miller patřil k Filadelfii a já jsem přišel do adventismu ze světa v roce 1975, a jsem tedy ověřeným laodicejským adventistou. Dějiny mého života o této skutečnosti vydávají svědectví. Přesto mi milosrdný Bůh nebes v poslední době uložil, abych poselství, které nyní zjevuje, uvedl písemně a poslal je církvím. Jeho pokyn přišel se zaslíbením, že až vzkřísí Mojžíše a Eliáše, budou vzkříšeni jako Filadelfští, nikoli jako Laodicejští. Hnutí, které začalo v dějinách milleritů, bylo dobou Filadelfie, jež nakonec v roce 1856 přešla v Laodiceu, když započala proces odmítání základů položených millerity. Odmítání začalo odložením nového rozvoje světla nabízeného prostřednictvím pera Hirma Edsona. O sedm let později, v roce 1863, bylo zabito Eliášovo hnutí, které předložilo poselství Mojžíše. Současně s tím, jak bylo hnutí zabito, byla zavedena církev, aby hnutí nahradila. Mojžíš a Eliáš byli zabiti na počátku adventismu a byli zabiti znovu i na konci adventismu.

Na sklonku prorocké Laodiceje bylo roku 1989 odpečetěno vidění řeky Hiddekel a započalo hnutí zrozené z laodicejské matky. Pán tím nebyl zaskočen a věděl, že své dílo tří andělů dokončí tak, jak je započal. Ukončí je hnutím Filadelfských, právě tak, jak je započal; a aby to mohl učinit, hnutí, které bylo svým zrozením laodicejské, muselo být usmrceno a vzkříšeno jako Filadelfští. Tím by se hnutí, které bylo vyvedeno z laodicejské církve, stalo osmým, který je ze sedmi, právě v té historii, v níž by se trojnásobné sjednocení stalo osmým, který je ze sedmi. A v téže historii roh republikánství také zakusí vzkříšení osmého, který byl ze sedmi a byl usmrcen „woke-ismem“ Egypta a Sodomy; avšak touto linií proroctví se budeme zabývat později v článcích.

A lidé z národů a kmenů a jazyků a pohanů budou po tři a půl dne hledět na jejich mrtvá těla a nedopustí, aby jejich mrtvá těla byla pochována do hrobů. A obyvatelé země se budou nad nimi radovat a veselit se a budou si navzájem posílat dary, neboť tito dva proroci trápili obyvatele země. A po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha, a postavili se na své nohy; a na ty, kdo je viděli, padla veliká bázeň. Zjevení 11,9–11.

Future for America nebyla uložena do hrobu; jen ležela na ulici, kde byla usmrcena, zatímco se její nepřátelé radovali z její zdánlivé smrti. Avšak „po třech a půl dnech vstoupil do nich Duch života od Boha a postavili se na své nohy.“ Času již více nebude, a proto jsou tři a půl dne symbolem tisíce dvou set šedesáti dnů či let, které ve Zjevení dvanáct, verše šest a čtrnáct, představují poušť, kde byla svatyně i zástup pošlapávány. Kdyby byla uložena do hrobu, nebyla by na ulici, kde by mohla být pošlapávána. Pošlapávání Future for America není jen symbolickým obdobím, nýbrž je to symbolické období poselství o „sedmi časech“, znázorněných Mojžíšovou přísahou.

A padnou ostřím meče a budou odvedeni do zajetí mezi všechny národy; a Jeruzalém bude pošlapáván pohany, dokud se nenaplní časy pohanů. Lukáš 21,24.

Jeruzalém byl pošlapáván třikrát. Poprvé Babylónem od roku 677 př. Kr. do roku 607 př. Kr. Druhé pošlapávání vykonával pohanský Řím od roku 66 po Kr. do roku 70 po Kr. Potřetí to byl duchovní Řím od roku 538 až do roku 1798. Pošlapávání Jeruzaléma pohany, o němž se hovoří v Lukáši dvacet jedna, představovalo tisíc dvě stě šedesát let papežské vlády. Zjevení jedenáct, kde nacházíme svědectví Mojžíše a Eliáše, začíná určením tohoto časového období.

A byla mi dána třtina podobná prutu; a anděl stál a řekl: Vstaň a změř chrám Boží i oltář a ty, kteří se v něm klanějí. Ale nádvoří, které jest vně chrámu, vynech a neměř je; neboť bylo dáno pohanům: a svaté město budou pošlapávat čtyřicet dva měsíců. Zjevení 11,1.2.

Příkaz, aby Jan změřil chrám i ty, kteří se v něm klanějí, představuje zahájení soudu roku 1844, neboť předchází dva verše ukazují, že Jan zakusil hořkost Velkého zklamání v roce 1844; poté, co je mu řečeno, že musí znovu konat dílo hlásání poselství, první verš jedenácté kapitoly ukazuje, že soud právě započal.

„Nastal čas, kdy má být otřeseno vším, čím lze otrást, aby zůstaly ty věci, jimiž otrást nelze. Každý případ přichází na přezkoumání před Boha; neboť on měří chrám Boží i ty, kdo se v něm klanějí. „Toto praví ten, jenž drží sedm hvězd ve své pravici, který chodí uprostřed sedmi zlatých svíců: Znam tvé skutky.... Mám však něco proti tobě, že jsi ztratil svou první lásku; rozpomeň se tedy, odkud jsi padl, a čin pokání a konej první skutky; jinak k tobě brzy přijdu a

odstraním tvůj svícen z jeho místa.“ Čiň pokání; jinak k tobě brzy přijdu a budu proti tobě bojovat mečem svých úst. Kdo má ucho, slyš, co Duch praví církvím: Tomu, kdo vítězí, dám jíst ze skryté many a dám mu bílý kamének a na tom kaménku napsané nové jméno, které nezná nikdo než ten, kdo je přijímá.“ The 1888 Materials, 1116.

Protože Jan představuje zahájení vyšetřujícího soudu roku 1844, je mu řečeno, aby vynechal nádvoří chrámu, neboť je dáno pohanům, kteří budou pošlapávat svaté město po tisíc dvě stě šedesát let. Lukáš 21 uvádí, že pohané budou pošlapávat Jeruzalém, dokud se nenaplní „časy“ pohanů. Jan v jedenácté kapitole právě určil, že doba pošlapávání Jeruzaléma pohany byla obdobím dějin od roku 538 do roku 1798. Jan toto období ve dvanácté kapitole dvakrát označuje jako poušť, období, do něhož církev uprchla, aby se vyhnula pronásledování působenému papežem.

Když jsou Mojžíš a Eliáš zabiti a ponecháni na ulici, aby po dobu tří a půl dne byli pošlapáváni, mají být tři předchozí dějiny, kdy byl Jeruzalém pošlapáván, chápány jako předobrazení onoho časového období. V Lukášovi dvacet jedna budou pohané pošlapávat svaté město, dokud se nenaplní „časy“ pohanů.

Lukáš tedy označuje více než jeden čas pohanů, avšak víme, že čas pohanů byl naplněn v roce 1798. První „čas pohanů“ začal roku 723 př. Kr., když bylo severní království Izraele pošlapáno Asýrií. Toto pošlapání zahájilo šlapání pohanskou mocí a pokračovalo až do roku 538, kdy v tomto díle pokračovala papežská moc až do roku 1798. Pohanství rozptýlilo a pošlapalo doslovný Izrael a papežství rozptýlilo a pošlapalo duchovní Izrael. „Časy“ pohanů představují dva tisíce pět set dvacet let z Leviticus dvacet šest, které představují dvě období pošlapávání. První bylo vykonáno pohanstvím, zastoupeným Asýrií, poté Babylónem, a následně pohanským Římem. Potom druhou zpusťující mocí, kterou Miller rozpoznal v posvátném rámci proroctví, jež používal, bylo papežství, které mělo pokračovat v pošlapávání až do roku 1798. Pošlapávání ze strany pohanství i papežství je právě tou otázkou, která je vznesena v nebeském dialogu a která dává vzniknout odpovědi, jež je základem a ústředním pilířem adventismu.

Potom jsem slyšel mluvit jednoho svatého, a jiný svatý řekl tomu určitému svatému, který mluvil: Jak dlouho potrvá vidění o každodenní oběti a o zpusťující přestoupení, aby jak svatyně, tak i zástup byly vydány k pošlapání? I řekl mi: Až do dvou tisíc a tří set dnů; potom bude svatyně očištěna. Daniel 8,13.14.

Anděl Gabriel a další andělé vedli Millera k pochopení, že „ustavičná oběť“ představuje pohanství a že „přestoupení pustošení“ představuje papežství. Jak pohanství, tak papežství budou pošlapávat svatyni i zástup. Proto „časy“ pohanů, o nichž mluví Lukáš, představují dvě období pošlapávání trvající tisíc dvě stě šedesát let, která společně tvoří sedm časů z dvacáté šesté kapitoly Leviticus.

Poselství Mojžíšovy „přísahy“ bylo usmrceno roku 1863 spolu s poslem Eliášem, který předložil Mojžíšovo poselství. Jak Mojžíšovo poselství, tak posel Eliáš byli po 11. září 2001 vzkříšeni. Poté, co Mojžíšovo poselství, jež bylo Eliášem znovu vyhlášeno, byli oba usmrceni a pak ponecháni na ulici a nepochováni po tisíc dvě stě šedesát dní, existuje přímá souvislost s poselstvím „sedmi časů“, které Daniel nazývá Mojžíšovou „přísahou“. Hnutí i posel, kteří opakují Eliášovo poselství

Mojžíše, jak je předobrazeno Millerem a millerity, se nakonec postaví na nohy a budou vzkříšeni.

A po třech a půl dnech do nich vešel Duch života od Boha, a postavili se na své nohy; a padl veliký strach na ty, kteří je viděli. A uslyšeli mocný hlas z nebe, který jim řekl: Vystupte sem. I vystoupili do nebe v oblaku; a jejich nepřátelé je spatřili. Zjevení 11,11.12.

Touto pravdou se budeme zabývat v příštím článku.